

Més que mai, fidels a CATALUNYA i a la REPUBLICA!

ES previsions assenyalades a la setmana passada en el nostre editorial van confirmant-se pel desenvolupament dels fets. Els senyors Albornoz va arribar a París per a donar compliment a l'encarrec de fer el President interí de la República de solucionar la crisi política que dura des del dia 7 d'agost.

Tots els indicis i impressions recollides fins al moment de tancar la nostra edició són que el senyor Albornoz té la intenció de formar un Govern homogeni a base de personalitats pertanyents als Partits republicans, exceptuant el Partit Comunista, el P.S.U. de Catalunya, és a dir, les forces més representatives de la classe obrera i altres forces republicanes i socialistes defensores de la República.

Un Govern amb aquestes característiques no és el que correspon a la situació actual, a les exigències de la lluita contra el franquisme, els capdavanters i per la victòria de la democràcia i la República.

CADIZ ha d'ésser EL DARRER CRIM FRANQUISTA

Per grosses que hagin estat les flames, malgrat la intensitat de l'incendi que ha convertit Cádiz en un volcà, és pas la claror allò que envolta la gran tragèdia de la nit del 18 d'agost a la dissortada capital andalusa.

«Franco ha acordat Cádiz, no per evitar noves degradacions i per a facilitar el salvament de vides i riqueses, sinó per evitar a amagar les proves d'una política criminal que és una amenaça constant per a la pau europea, universal, llibre que la tradició espanyola de la segona guerra mundial.

«El teniu el cel de ferro del qual tant parla tota la reacció internacional! Franco l'ha aixecat sota el cel d'Andalusia per amagar al seu darrera les runes calcinades, els cadàvers carbonitzats pels efectes d'unes explosions que denuncien la política bel·licosa del franquisme.

«Es el secret de guerra, són les armes noves en preparació, allò que obliga Franco a impedir que cap periodista estranger s'accedi al teatre d'aquest nou drama de què és víctima el nostre poble.

«Però la veritat se sabrà. Per això no hi ha notícies detallades de les explosions de Cádiz, sentides a una distància de més de cent quilòmetres. Però la veritat se sabrà, se sap ja en línies generals.

LA "RECONCILIACIÓ DELS CATALANS" I L'INTENT DE DIVIDIR els de dins i els de fora de CATALUNYA

«L'ADERS» de Perpinyà, l'actitud reaccionària i elaudicada de la revista, amb el títol de «Reconciliació dels catalans», és un exemple més de la política de divisió que s'opera a l'interior del país contra el règim feixista.

«No és la nostra intenció, en aquest cas, comentar la política de «Destino» i d'«Lluita». No val la pena perdre el temps en xafardejos de cafè sense to ni so.

Lluita

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI-N. 116. Preu 5 fr. - 27 d'agost del 1947-Redacció i Administració: 8, Av. Mathurin-Moreau, Bureau 19, Paris XIX

EL FRANQUISME PREPARA NOUS CRIMS

Angel CARRERO, Pere VALVERDE i Joaquim PUIG PIDEMUNT AMENAÇATS DE MORT A BARCELONA SALVEM-LLOS!!

La bèstia salvatge que duu el nom de general Franco, amb la seva política de terror, es prepara a clavar novament les seves unghes carnisseres xòpies de sang patriota en els cossos preciamment turmentats d'altres valents i abnegats fills del nostre poble.

«Es innegable que la constitució d'un Govern homogeni facilita el camí a les maniobres antirepublicanes. Liquidadores de Prieto. Serà un Govern sense ànima, simbòlic, que acollirà per tots aquells que a l'exterior i a l'interior del país, volen impedir que els pobles hispànics recobrin la llibertat, la democràcia, la República.»

«En lloc d'estacar d'aquest mateix número publicarem el telegrama que ha adreçat a les organitzacions del Partit, de França i del món enter, exhortant-les a mobilitzar-se amb vigília per tal d'executar un clam general de protesta contra els propòsits de Franco de portar a cap nous crims en massa.»

«Franco prepara una nova matança de patriotes a Barcelona. Franco vol assassinar, després d'una nova paròdia de Consell de guerra, la sentència del qual està predeterminedada, els heroics lluitadors Angel Carrero, Pere Valverde i Joaquim Puig Pidemunt i molts altres patriotes preparat per un Consell de guerra franquista a Barcelona, urgeix la màxima mobilització per tal d'impedir aquest crim monstruós.»

«El company Joan Comorera ha adreçat a totes les organitzacions del Partit el telegrama següent: «Davant la imminència de l'assassinat legal d'Angel Carrero, Pere Valverde, Joaquim Puig Pidemunt i molts altres patriotes preparat per un Consell de guerra franquista a Barcelona, urgeix la màxima mobilització per tal d'impedir aquest crim monstruós.»

«Joan COMORERA.»

«Les vides dels nostres germans són sagrades i poden ésser salvades, han d'ésser salvades. Escoltem d'una vegada la crida de Joan Comorera! Car és la veu de la humanitat que vol viure, que vol progressar i que vol vencer.»

«Una nota del Secretariat de la U. G. T. de Catalunya. U. G. T. F. S. M. Secretariat de Catalunya. Paris, 24 d'agost del 1947. Als ugetistes de Catalunya: Estimats companys: Els crims permanents, clandestins o legals, que el règim franco-falangista comet cada dia, contra els millors fills del nostre poble, assassinant sense pietat i amb els més fútils pretextos els que lluiten desitjant per a la classe obrera i les classes laborioses una vida de progrés, de benestar i de llibertat, davant els mètodes inquisitorials, la fam i l'esclavitud a que el feixisme espanyol els té sotmesos, van en augment vertiginós; mètode de terror i principal suport en el qual confia aquell règim per tal de sostenir-se al poder.»

«En aquest moment es troben en perill d'ésser assassinats «legalment» els següents: (Passa pàg. 2)

«La nit del dia 21 van fer explosió dues bombes d'una gran potència a la sala d'espera del local central de la Falange de València, situat a la plaça del «Caudillo», abans de la República o sigui al centre de la ciutat.

«L'atac contra la caserna falangista ha causat una forta impressió, per tal com aquest casuà està sempre molt vigilat i es troba al costat de la Prefectura de Policia.

«A la barriada de Gràcia-Barcelona, fa uns dies, una patrulla de policia va sorprendre un grup de patriotes que estava col·locant pasquins antifranquistes al carrer del Torrent de les Aigües. La policia va cridar en auxili seu altres forces que tractaven de cercar la barriada i s'establí un viu tiroteig entre la policia i els patriotes, que per fi pogueren fugir.»

«Una topada amb la guàrdia civil. Fa uns dies, un grup de guerrillers fou atacat per sorpresa per les forces de la guàrdia civil prop del Cortijo de Pago Maldonado, del terme de Motril, província de Granada.

«Audaç assalt d'una estació de ferrocarril. Un grup de guerrillers va efectuar dies passats un audaç assalt a l'estació ferroviària de Carga (Trasmonte) en la línia de La Corunya a Santiago i es va apoderar del seu material de radiotelegrafia.»

LA LLUITA dels POBLES HISPANICS

Explota una bomba a Aiguafreda

A Aiguafreda, prop de Granollers, va fer explosió fa uns dies una bomba en un local molt freqüentat pels elements falangistes. Diversos d'aquests resultaren ferits.

I una altra a la Falange de València. La nit del dia 21 van fer explosió dues bombes d'una gran potència a la sala d'espera del local central de la Falange de València, situat a la plaça del «Caudillo», abans de la República o sigui al centre de la ciutat.

«Els vidres de les finestres van saltar tots a milers i tot l'edifici ha sofert desperfectes. Minuts mes tard, una altra bomba va fer explosió a la botiga d'un conegut falangista, situada prop del local de la Falange.

«Un combat en plena ciutat. A la barriada de Gràcia-Barcelona, fa uns dies, una patrulla de policia va sorprendre un grup de patriotes que estava col·locant pasquins antifranquistes al carrer del Torrent de les Aigües. La policia va cridar en auxili seu altres forces que tractaven de cercar la barriada i s'establí un viu tiroteig entre la policia i els patriotes, que per fi pogueren fugir.»

«Una topada amb la guàrdia civil. Fa uns dies, un grup de guerrillers fou atacat per sorpresa per les forces de la guàrdia civil prop del Cortijo de Pago Maldonado, del terme de Motril, província de Granada.

«Audaç assalt d'una estació de ferrocarril. Un grup de guerrillers va efectuar dies passats un audaç assalt a l'estació ferroviària de Carga (Trasmonte) en la línia de La Corunya a Santiago i es va apoderar del seu material de radiotelegrafia.»

LA CRISI DEL GOVERN DE LA REPUBLICA EL MINISTERI QUE ES VOL CONSTITUIR FACILITARIA LES MANIOBRES PRIETISTES

Tota la setmana passada va transcórrer en un compàs d'espera, per tal com el senyor Albornoz no arribà al camp d'Orly que dissabte, al matí, procedent d'Amèrica en un «Constellation 62».

«El dissabte a la tarda, l'encarregat de formar Govern va visitar el President interí de la República, senyor Martínez Barrio, una visita de protocol per rememorar-lo de l'acceptació d'unes condicions que van manifestament contra la voluntat de la immensa majoria dels sectors antifranquista.

«Les primeres consultes. El diumenge al matí, el senyor Albornoz va tenir una llarga conversa amb els senyors Llopis, el president dimitit, i amb el senyor Fernández Clérigo, president interí de la Cort de la República.

«La circumspecció del senyor Albornoz. A un quart de vuit del vespre, el senyor Albornoz, en sortir del seu despatx de l'avinguda Foch, a preguntes dels periodistes, va donar compte succint de les consultes celebrades sense, però, donar cap detall.

«Govern que es recolza en una ampla base parlamentària.

«Les de diumenge a la tarda. A la tarda del mateix diumenge, el senyor Alvaro de Albornoz rebé, successivament, una delegació d'Izquierda Republicana, formada pels senyors Bailester Gozálvez, Maldonado, Quenades i Ayensa; una d'Unión Republicana, integrada pels senyors Torres Campaña, Arroquia i Alba; la d'Esquerra Republicana, composta pels senyors Pi i Suñer, Santaló, Sauret i el senyor Irujo, pels nacionalistes bascos.

«A la sortida no feien precisament molt bona cara i van declarar que s'hi havia alguna cosa a dir ja ho faria el senyor Albornoz.

«Després entraren els senyors González Peña i Galarza, en representació del Partit Socialista.

«A la sortida no feien precisament molt bona cara i van declarar que s'hi havia alguna cosa a dir ja ho faria el senyor Albornoz.

«De totes aquestes consultes no es va donar cap referència oficial.

«Més consultats. Un cop evacuada aquesta consulta, l'encarregat de formar ministeri rebé els federals senyors Martí Feced, Rauric i Soler Roca.

«El senyor Martí Feced, més parlador que tots els altres consultats, declarà que el seu partit, el més vell de tots els republicans, recolzaria tota solució republicana. El senyor Rauric, adonant-se que el seu company tenia moltes ganes de parlar, li tallà l'entrevista tot enduent-se'l del braç.

«Després entraren els senyors González Peña i Galarza, en representació del Partit Socialista.

«A la sortida no feien precisament molt bona cara i van declarar que s'hi havia alguna cosa a dir ja ho faria el senyor Albornoz.

«Després entraren els senyors González Peña i Galarza, en representació del Partit Socialista.

«A la sortida no feien precisament molt bona cara i van declarar que s'hi havia alguna cosa a dir ja ho faria el senyor Albornoz.

«De totes aquestes consultes no es va donar cap referència oficial.

«Més consultats. Un cop evacuada aquesta consulta, l'encarregat de formar ministeri rebé els federals senyors Martí Feced, Rauric i Soler Roca.

«El senyor Martí Feced, més parlador que tots els altres consultats, declarà que el seu partit, el més vell de tots els republicans, recolzaria tota solució republicana. El senyor Rauric, adonant-se que el seu company tenia moltes ganes de parlar, li tallà l'entrevista tot enduent-se'l del braç.

«Després entraren els senyors González Peña i Galarza, en representació del Partit Socialista.

«A la sortida no feien precisament molt bona cara i van declarar que s'hi havia alguna cosa a dir ja ho faria el senyor Albornoz.

«De totes aquestes consultes no es va donar cap referència oficial.

«Més consultats. Un cop evacuada aquesta consulta, l'encarregat de formar ministeri rebé els federals senyors Martí Feced, Rauric i Soler Roca.

«El senyor Martí Feced, més parlador que tots els altres consultats, declarà que el seu partit, el més vell de tots els republicans, recolzaria tota solució republicana. El senyor Rauric, adonant-se que el seu company tenia moltes ganes de parlar, li tallà l'entrevista tot enduent-se'l del braç.

«Després entraren els senyors González Peña i Galarza, en representació del Partit Socialista.

«A la sortida no feien precisament molt bona cara i van declarar que s'hi havia alguna cosa a dir ja ho faria el senyor Albornoz.

«De totes aquestes consultes no es va donar cap referència oficial.

«Més consultats. Un cop evacuada aquesta consulta, l'encarregat de formar ministeri rebé els federals senyors Martí Feced, Rauric i Soler Roca.

«El senyor Martí Feced, més parlador que tots els altres consultats, declarà que el seu partit, el més vell de tots els republicans, recolzaria tota solució republicana. El senyor Rauric, adonant-se que el seu company tenia moltes ganes de parlar, li tallà l'entrevista tot enduent-se'l del braç.

«Després entraren els senyors González Peña i Galarza, en representació del Partit Socialista.

«A la sortida no feien precisament molt bona cara i van declarar que s'hi havia alguna cosa a dir ja ho faria el senyor Albornoz.

La carta del P.C. d'Espanya al senyor Albornoz

Heus ací el text de la carta adreçada pel Partit Comunista d'Espanya al senyor Alvaro de Albornoz:

«París, 25 d'agost del 1947. Senyor Alvaro de Albornoz. París. Distingit amic: Després de la conversa que ha tingut amb vos la representació del Partit Comunista d'Espanya composta de Vicente Uribe, Antonio Mije i Santiago Carrillo, el Buró Politic ha acordat transmetre-us la present carta, per exposar les raons de la nostra actitud política enfront de la solució que vos preteneu donar a la crisi.»

«El primer que ens ha sorprès és la manca de base i argumentació en comunicar-vos el vostre propòsit de formar un Govern del qual s'exclou el Partit Comunista i altres forces defensores de la República.

«En la nostra conversa amb vos hem tret la impressió que és un acord ferm l'exclusió dels comunistes del Govern. La manca d'argumentació vàlida per part vostra i de les forces polítiques que us recolzen, ens fa pensar en l'existència de factors estranyes a Espanya i als interessos de la República, que pressionen amb redoblada energia per tal de resoldre l'actual crisi governamental en un determinat sentit: excloure els comunistes del Govern i, amb ells, la classe obrera espanyola, força d'avantguarda en la defensa de la República.

«Des de fa molts anys, el Partit Comunista d'Espanya defensa una política d'unitat, d'entesa i de conjugament d'esforços de tots els democràtics del nostre país, per tal d'enderrocar el criminal règim falangista i restablir la República. I ara se'ns demana que donem el vist i pleu a quèlcom diametralment oposat a allò que tenim tenim defensem com l'única política susceptible de salvar Espanya, que renunciem a la unitat dels republicans i antifranquistes.

«Allò que vos us proposeu realitzar no és una tasca d'unitat, sinó contrària a la unitat. Ens hem demanat que us jutgem pels fets. Dissortadament els primers fets amb els quals vos comenceu les tasques polítiques són de tal naturalesa, que ens obliguen a manifestar-vos amb tota claredat que no podem comptar ni amb la nostra aprovació ni amb la nostra agraïença.»

«Us hem dit que a judici nostre s'ha d'estar pendent d'allò que convé més a la República i no d'allò que poden pensar o dir persones que han pres altres camins.

«L'Assemblea Socialista celebrada a Tolosa ha acordat per pròpia voluntat, aturar-se fora del marc de les Institucions republicanes. Acord lamentable, és cert; però del qual són responsables aquells ells. La conclusió vostra no pot ésser més pelegriana: veient que aquells sol-

«listes han trencat l'acollida republicana, vos decidiu fer més gran el trencament negant al Partit Comunista el dret de participar en el Govern que està en gestació. És actiu i la incongruència i l'il·lògic més salten a la vista. Tota política republicana que s'estimi de tal, en aquest moment ha de consistir a estrènyer els renzels entorn de les Institucions republicanes per tal de preservar-les, en la mesura possible, del mal causat per l'actitud dels delegats socialistes reunits a Tolosa. Vos feu al contrari d'allò que cal, en situar fora del Govern una de les organitzacions més fortes i combatives, que ha donat inqüívocament mostres d'adhesió i de fidelitat a la República, i que a tot el llarg dels anys ha fet els més grans sacrificis en la lluita, per defensar-la primer i reconquerir-la després.

«La política de coacció que defensem, ha estat defensada també, fins ara, per les altres forces republicanes i fou la base dels anteriors Governos. Ha estat trencada pels acords de l'Assemblea Socialista de Tolosa i aprofundida per vos, és els vostres propòsits tenen realitat en la formació del Govern que penseu constituir.»

«La situació exigeix que el Govern que es formi sigui el més ampli i representatiu possible, fort i vigorós i estretament unit a les forces de la resistència a Espanya. Algunes de les forces de l'interior es situen fora de l'òrbita de les Institucions de la República i, altres, que amb el Partit Comunista, estan a l'avantguarda de la lluita per la República, sou vos mateix que en prescindeix. Què pot representar un tal Govern sense les for-

«ces actives de l'interior i sense la representació de la classe obrera? Us hem fet saber la nostra opinió que per aquest camí, es va a la liquidació de les Institucions republicanes. Encara que no sigui aquesta la vostra intenció, els fets (Passa pàg. 2)

««Soy enterrador y vengo... de Washington»

La carta del P.C. d'E...

(Ve de la pàg. 1.)

És els que comptem. I aquests no poden ésser més confidents en el sentit que afirmem.

A tot el llarg de la nostra política d'unitat ens hem oposat a exclusions i excomunicacions entre els republicans.

En conclusió, reiterem una vegada més el nostre desig de veure a Espanya unida i lliure.

En conclusió, reiterem una vegada més el nostre desig de veure a Espanya unida i lliure.

En conclusió, reiterem una vegada més el nostre desig de veure a Espanya unida i lliure.

En conclusió, reiterem una vegada més el nostre desig de veure a Espanya unida i lliure.

En conclusió, reiterem una vegada més el nostre desig de veure a Espanya unida i lliure.

En conclusió, reiterem una vegada més el nostre desig de veure a Espanya unida i lliure.

En conclusió, reiterem una vegada més el nostre desig de veure a Espanya unida i lliure.

En conclusió, reiterem una vegada més el nostre desig de veure a Espanya unida i lliure.

En conclusió, reiterem una vegada més el nostre desig de veure a Espanya unida i lliure.

En conclusió, reiterem una vegada més el nostre desig de veure a Espanya unida i lliure.

En conclusió, reiterem una vegada més el nostre desig de veure a Espanya unida i lliure.

En conclusió, reiterem una vegada més el nostre desig de veure a Espanya unida i lliure.

Commemoració del 59è aniversari de la U.G.T. La Campanya d'ajut a Catalunya i de la vaga revolucionària del 1917

El proper divendres dia 22 va celebrar-se a la Sala Pierre Semard de la Maison des Syndicats de París, un acte organitzat per la Junta Central de la U.G.T. a França, per commemorar el 59è aniversari de la fundació de la U.G.T. i la vaga revolucionària del 13 d'agost del 1917.

A la tribuna, al costat del camarada Enrique de Santiago, que presidia l'acte, hi havia els companys Josep Moix, Rafael Vidella, Daniel Anguiano, Luis Delgado, Jaume Comas, Granda, Delgado, Henaff, secretari general de l'Unió de Sindicats C.G.T. de la Regió Parisenca, així com diferents representants de Federacions d'Indústria de la C.G.T. francesa.

Enrique de Santiago

Va obrir l'acte el President de la Junta Central de la U.G.T. a França, el qual després de remarcar la importància dels acords i resolucions adoptades en el darrer Congrés ugetista, va explicar alguns aspectes del desenvolupament de la U.G.T. a Espanya, així com la seva participació en els moviments i lluites contra la monarquia borbònica.

Exaltà la lluita que menen els ugetistes a l'interior del país, i remarca, sobretot, els moviments de vagues de Catalunya i d'Euzkadi, la qual cosa palesa la ferma decisió dels obrers i obreres ugetistes de liquidar el règim feixista de Franco i recobrar la República.

Enrique de Santiago va acabar el seu parlament, adreçant una crida a tots els treballadors, als joves, a les dones per tal d'enfortir la U.G.T. i poder lluitar amb més força i eficàcia contra el franquisme, pel triomf de la democràcia i de la República.

Tot seguit va fer ús de la paraula el company.

Jaume Comas

el qual va començar assenyalant el significat històric de les dues dates que es commemoraven.

El vicepresident de la Junta Central va fer història del desenvolupament de l'organització ugetista a Espanya d'ençà de la seva fundació.

En parlar de l'acció que menen els

Ha mort Marie Louise Tillon

El passat dijous, dia 21 d'agost, deixà d'aquesta vida la senyora Marie Louise Tillon, companya del nostre camarada Charles Tillon, membre del Buró Politic del Partit Comunista francès i gran amiga de la nostra causa.

Volem expressar, des d'aquestes columnes, al camarada Tillon, l'expressió del nostre condol més sincera en nom del nostre Partit i de la Lluita.

Una reunió conjunta d'Izquierda Republicana i Union Republicana

Ahí el matí el senyor Alvaró de Albornoz celebrà una conversa conjunta amb els representants d'Izquierda Republicana i d'Union Republicana.

El secretari del senyor Albornoz no feia més que dir, però, que no es tractava de cap reunió de caràcter polític.

ugetistes en la lluita contra el franquisme va dir: «Els grans i nombrosos valors que s'han plantejat contra el règim franquista a Espanya i, principalment, a Catalunya i Euzkadi, ens demostren que la unitat de la classe obrera i de les forces democràtiques antifeixistes posen en moviment les masses i les or-

ques que permetin de construir un règim de democràcia i de progrés socials.

Saludat per una forta ovació, va fer ús de la paraula el camarada

Eugène Henaff

En una breu i vigorosa intervenció, el secretari general de la Unió de Sindicats (C.G.T.) de la regió parisenca, va saludar els ugetistes assegurant-los, una vegada més, de la solidaritat de l'organització cegestista en la lluita antifeixista.

«En defensar el poble espanyol —proseguint—, nosaltres ens defendem nosaltres mateixos. Defensem el nostre poble, la classe obrera francesa.

La recepció internacional —afegí Henaff—, vol mantenir, a Espanya, un cap de pont amb la intenció de fer-lo servir, demà, en la lluita contra els països democràtics.

D'ací, el nostre interès a ajudar la lluita dels pobles hispànics per tal de veure a la frontera dels Pirineus, l'establiment d'un règim republicà, amic de França —va subratllar Eugène Henaff fortament aplaudit per tots els assistents a l'acte.

Després de recordar l'exemple unitari de la C.G.T., Henaff va llançar una crida vibrant a la unitat de tots els ugetistes, de tots els republicans i antifeixistes, per tal de crear les condicions, lluitant, de la gran victòria del poble d'Espanya, que esdrà —va dir—, la nostra victòria.

Finalment va intervenir el camarada

Daniel Anguiano

El vell dirigent sindical, membre del Comitè revolucionari que va dirigir la lluita del 1917, va parlar de la fundació de la U.G.T. en les jornades d'agost del 1888.

Recordà l'activitat de la U.G.T. els anys 1909, 1917, així com la participació ugetista en les victòries republicanes del 1931, en els fets d'octubre del 1934, en les jornades combatents del 1936, en els trenta dos mesos de guerra i en l'etapa actual de lluita contra el franco-falangisme, els capítuls i pel triomf de la República.

Denuncià les maniobres antirepublicanes i antidemocràtiques de Prieto, Daniel Anguiano va dir que la U.G.T. no podia estar compromesa en aquesta acció reaccionària contrària als interessos del nostre poble i dels treballadors.

Advocà per la constitució d'un Govern d'Àmplia Concentració Republicana i Antifeixista, en el qual la classe obrera estigués degudament representada, com a solució de la crisi política actual produïda per la dimissió del Govern Llopis.

El membre de la Comissió Executiva va acabar el seu discurs afirmant que la U.G.T. lluitarà amb conseqüència per tal d'assegurar la independència de la Patria i per la República.

Per assolir aquests objectius s'imposa la unitat de tots els ugetistes, de la

classe obrera, de totes les forces republicanes, democràtiques, antifeixistes.

Tots els oradors foren molt aplaudits. Enrique de Santiago va llegir una resolució que fou aprovada amb entusiasme.

I fou amb el cant de «La Internacional» que va acabar aquest acte recordatori de dues dates històriques: la fundació de la Unió General de Treballadors i la vaga revolucionària del 1917.

ESTEGEL.— Grup de companys de Perpinyà que van recollir, en una festa celebrada a Estegel, 3.500 francs d'ajut a Catalunya.

Exemples unitaris a l'Hérault

A Béziers, en ocasió d'un acte commemoratiu de l'onze aniversari del nostre Partit, s'acordà adreçar al President Iria la carta que reproduïm:

Honorable President:

En la diada commemorativa de l'onze aniversari de la creació del P. S. U. de C. celebrat amb caràcter departamental a Béziers (Hérault) i amb l'aprovació personal dels representants d'Estat Català, senyor Barriol, i de la Conjuncció Republicana i Resistent, senyor Pous, de la Unió General de Treballadors, senyor Vila, de la Unió de Dones de Catalunya, senyor Riera, s'aprovà unanimitat d'adreçar-vos:

En la més afectuosa salutació com a representant més autoritzat de tots els catalans, fent-vos constar el nostre desig que el Govern que presidiu es convertís en un Govern representatiu de les forces antifeixistes que lluiten contra el règim feixista de Franco.

Així mateix us exposem la necessitat de la creació del Consell Nacional de la Resistència catalana que, aglutinant l'esforç de tots els patriotes i forces antifeixistes, tant de l'interior com de l'exterior, prepari i faciliti l'acció del poble de Catalunya en l'escament dels enemics de la nostra Patria i permeti el recobrament de la República, garantint les llibertats nacionals dels pobles hispànics.

Reben, senyor president, l'estima i consideració de tots els assistents a l'acte.

Signen la carta: la Directió departamental del P. S. U. de C. a l'Hérault, representants dels Grups «Mifre», «Girabau», i «23 de Juliol» de Béziers, així com els representants d'Estat Català, de la Conjuncció Republicana i Resistent, G. G. T. i Unió Dones de Catalunya de Béziers.

En una reunió celebrada pels Partits i Organitzacions antifeixistes de l'Hérault foren redactades les cartes següents:

Les direccions departamentals del Partit Socialista Unificat de Catalunya, d'Esquerra Republicana de Catalunya, de la Unió de Rabassaires, de la U.G.T. i d'Acció Catalana Republicana al Departament de l'Hérault insisteixen prop de llurs militants, enemics que convidem a tots els republicans en general a mobilitzar-se aprofitant la propera reunió del Consell de Seguretat de P.O.N.U., perquè s'adrecin, amb la màxima urgència, milers de cartes i telegrams signats pel major nombre de republicans espanyols i antifeixistes en general, inspirades en les següents puntes:

«A QUADERNS» i a «Quaders de l'Exili», no es deu cap simplicitat que els vostres amics vagin per aquest camí.

«Quaders» defensa la «reconciliació dels catalans», la convivència, la tolerància.

Francesc Cambó estava d'acord amb aquesta actitud. Hi estava, ja, en les negres anyades de la monarquia, de la dictadura primoriverista, quan els mots «reconciliació i tolerància» eren el pretext per a presidir els assassinats comesos contra els dirigents de la classe obrera catalana.

La Campanya d'ajut a Catalunya

(Ve de la pàg. 1.)

Andes roses organitzades per tal de contribuir a la Campanya d'ajut al País. Fins a la data han recaptat 650 francs.

ARLES-SUR-TECH

Aprofitant les festes del 31 i 1 d'agost, els companys d'aquesta localitat van organitzar la venda de gelats i assoliren recollir 6.500 francs.

ESCARO

Els companys Josep Donat, Josep Vilin i Joan Donat van lluirar 500 fr. producte d'una «jornada roia» d'ajut al país.

CHARENTE

Els grups d'Angoulême, Ruelle, Cognac, Barbezieux, Eca i Ruffec van recaptar, en tres mesos, 15.126 francs.

MÉS QUE MAI, FIDES A CATALUNYA I A LA REPUBLICA!

(Ve de la pàg. 1.)

«La manca d'arguments vàlids per part vostra i de les forces polítiques que us recolzen —diu la carta adreçada pel Partit Comunista d'Espanya al senyor Alvaró de Albornoz—, ens fan créure en l'existència de factors estrangers a Espanya i als interessos de la República, que pressionen amb reduïda energia per a resoldre l'actual crisi governamental en un decret sense sentit: excloure els comunistes del Govern i, amb ells, la classe obrera espanyola, força d'avantguarda en la defensa de la República.»

Aquests «factors estrangers» són els que impulsen, estimulen i dirigeixen tota l'activitat d'Indalecio Prieto.

El líder socialista, les maniobres antirepublicanes del qual no daten d'avui, s'ha fet el portaveu d'una política, antirepublicana, dels imperials anglo-saxons. Els treballadors a casa nostra, de la política tendent a liquidar l'avantguarda de les forces democràtiques, a tots els països com ha succeït a Grècia, a Bèlgica, a Itàlia, etc., etc.

Prieto s'ha desmarcat com al·lo que és, com un enemic ecerrim de la classe obrera i de la democràcia i un fidel servidor dels interessos de la reacció i de l'imperialisme.

Aquesta posició no és pas nova en ell. Tot al llarg de la seva activitat política ha estat un element inflatrat en les regles de la classe obrera per servir més fidelment la reacció. Essent ministre de la República defensa els interessos de les companyies ferroviàries i dels industrials bascos i traï els obrers. Durant la nostra guerra fou el campió del imperialisme i de la capitulació. S'ha oposat sempre, amb totes les seves forces, a la unitat de la classe obrera i de les forces republicanes per acabar amb Franco. Pretén ara dotar la punyalada de mort a les institucions de la República per millorar i assolir un compromís reaccionari que perpetuaria el règim feixista a Espanya, amb Franco o sense Franco, però amb el franquisme íntegre.

Constituir un Govern d'«homogenis» i del qual estaria exclòs la classe obrera i, en primer lloc, el Partit Comunista, és fer el joc, conscientment o inconscientment, a Prieto. És obrir la porta a l'aventurisme i a una guerra civil permanent que seguiria destruint els pobles hispànics.

Només un Govern d'Àmplia Concentració Republicana i Antifeixista en el qual la classe obrera tingui la representació que correspon a la seva força i heroisme en la lluita, pot assegurar la victòria republicana. En aquesta situació és més que mai indispensable la unitat com a resultat de totes les forces obreres i republicanes, que ha d'ésser la base d'una «solida i àmplia unitat antifeixista».

Seguim un altre camí es faciliti la maniobra de Prieto i de la reacció i posar-se d'esquena a la realitat de la nostra lluita.

Si els moments són de gran perill per a les institucions i per la llibertat, ho són també per a les llibertats de Catalunya i per tant tots els catalans estem doblement interessats a defensar-les. La liquidació de les institucions republicanes i de la República perllongaria i agreujaria encara aquesta terrible època d'opressió nacional i significaria un recobrament de la repressió contra els patriotes.

Cap home polític, cap organització obrera o republicana de Catalunya, cap català, no pot veure amb indiferència com s'està passant la maniobra prietista. Cap patriota català no pot restar indiferent i menys facilitar-la amb el seu silenci o actituds equívocues. I no es pot sabilitar es massa gran i no es pot jugar amb la vida i l'esdevenidor de Catalunya. Renunciar la República és renunciar Catalunya i les seves llibertats. Això cap català honest no pot fer-ho ni permetre-ho.

Només la unitat de tots els forces obreres, republicanes i antifeixistes pot donar solució al plantejament que la nostra lluita té plantejats. Passi el que passi, nosaltres seguirem defensant intransigentment la República. Estem segurs que al nostre costat estaran tots els patriotes veritablement desitjosos d'acabar amb el franquisme i restablir la República i les llibertats de Catalunya i de tots els pobles hispànics.

La Campanya d'ajut a Catalunya

(Ve de la pàg. 1.)

Andes roses organitzades per tal de contribuir a la Campanya d'ajut al País. Fins a la data han recaptat 650 francs.

ARLES-SUR-TECH

Aprofitant les festes del 31 i 1 d'agost, els companys d'aquesta localitat van organitzar la venda de gelats i assoliren recollir 6.500 francs.

ESCARO

Els companys Josep Donat, Josep Vilin i Joan Donat van lluirar 500 fr. producte d'una «jornada roia» d'ajut al país.

CHARENTE

Els grups d'Angoulême, Ruelle, Cognac, Barbezieux, Eca i Ruffec van recaptar, en tres mesos, 15.126 francs.

MÉS QUE MAI, FIDES A CATALUNYA I A LA REPUBLICA!

(Ve de la pàg. 1.)

«La manca d'arguments vàlids per part vostra i de les forces polítiques que us recolzen —diu la carta adreçada pel Partit Comunista d'Espanya al senyor Alvaró de Albornoz—, ens fan créure en l'existència de factors estrangers a Espanya i als interessos de la República, que pressionen amb reduïda energia per a resoldre l'actual crisi governamental en un decret sense sentit: excloure els comunistes del Govern i, amb ells, la classe obrera espanyola, força d'avantguarda en la defensa de la República.»

Aquests «factors estrangers» són els que impulsen, estimulen i dirigeixen tota l'activitat d'Indalecio Prieto.

El líder socialista, les maniobres antirepublicanes del qual no daten d'avui, s'ha fet el portaveu d'una política, antirepublicana, dels imperials anglo-saxons. Els treballadors a casa nostra, de la política tendent a liquidar l'avantguarda de les forces democràtiques, a tots els països com ha succeït a Grècia, a Bèlgica, a Itàlia, etc., etc.

Prieto s'ha desmarcat com al·lo que és, com un enemic ecerrim de la classe obrera i de la democràcia i un fidel servidor dels interessos de la reacció i de l'imperialisme.

Aquesta posició no és pas nova en ell. Tot al llarg de la seva activitat política ha estat un element inflatrat en les regles de la classe obrera per servir més fidelment la reacció. Essent ministre de la República defensa els interessos de les companyies ferroviàries i dels industrials bascos i traï els obrers. Durant la nostra guerra fou el campió del imperialisme i de la capitulació. S'ha oposat sempre, amb totes les seves forces, a la unitat de la classe obrera i de les forces republicanes per acabar amb Franco. Pretén ara dotar la punyalada de mort a les institucions de la República per millorar i assolir un compromís reaccionari que perpetuaria el règim feixista a Espanya, amb Franco o sense Franco, però amb el franquisme íntegre.

Constituir un Govern d'«homogenis» i del qual estaria exclòs la classe obrera i, en primer lloc, el Partit Comunista, és fer el joc, conscientment o inconscientment, a Prieto. És obrir la porta a l'aventurisme i a una guerra civil permanent que seguiria destruint els pobles hispànics.

Només un Govern d'Àmplia Concentració Republicana i Antifeixista en el qual la classe obrera tingui la representació que correspon a la seva força i heroisme en la lluita, pot assegurar la victòria republicana. En aquesta situació és més que mai indispensable la unitat com a resultat de totes les forces obreres i republicanes, que ha d'ésser la base d'una «solida i àmplia unitat antifeixista».

Seguim un altre camí es faciliti la maniobra de Prieto i de la reacció i posar-se d'esquena a la realitat de la nostra lluita.

Si els moments són de gran perill per a les institucions i per la llibertat, ho són també per a les llibertats de Catalunya i per tant tots els catalans estem doblement interessats a defensar-les. La liquidació de les institucions republicanes i de la República perllongaria i agreujaria encara aquesta terrible època d'opressió nacional i significaria un recobrament de la repressió contra els patriotes.

Cap home polític, cap organització obrera o republicana de Catalunya, cap català, no pot veure amb indiferència com s'està passant la maniobra prietista. Cap patriota català no pot restar indiferent i menys facilitar-la amb el seu silenci o actituds equívocues. I no es pot sabilitar es massa gran i no es pot jugar amb la vida i l'esdevenidor de Catalunya. Renunciar la República és renunciar Catalunya i les seves llibertats. Això cap català honest no pot fer-ho ni permetre-ho.

Només la unitat de tots els forces obreres, republicanes i antifeixistes pot donar solució al plantejament que la nostra lluita té plantejats. Passi el que passi, nosaltres seguirem defensant intransigentment la República. Estem segurs que al nostre costat estaran tots els patriotes veritablement desitjosos d'acabar amb el franquisme i restablir la República i les llibertats de Catalunya i de tots els pobles hispànics.

